

REDACTIA

Arad, Str. Aulich (Adam)

ABO MENTUL

Penru Austro-Ungaria
de un an fl. 10; pe 1/2
an fl. 6; pe 1/4 de an
fl. 2.50 pe 1 lună fl.

N-rii de Duminecă pe
an fl. 2.—

Penru România și străinătate
pe an 40 franci.

Manuscripte nu se înapoiază.

TRIBUNA POPORULUI

ADMINISTRAȚIA

Arad, Str. Aulich (Adam)

INSERTIUNILE:

de 1 fr garmond: prima-dată
7 cr.; a doua oară 6 cr.;
a treia oară 4 cr. și timbru
de 30 cr. de fiecare publi-
cațiune.

Atât abonamentele cât și
insertiunile sunt a se plăti
înainte în Arad.

Scrisori nefrancate nu
primesc.

ORGANISARE!

Starea deplorabilă a partidului nostru național e constatată nu numai de toți Români, ci după cum vedem din „L'Indépendance belge“, ea este bine cunoscută și în străinătate. Deosebirea este numai că la noi în ceea ce privește responsabilitățile, opiniile erau împărțite: cei, cari luaseră în serios cheltuiala de vorbe multe și mari ale așa zisului organ „autorizat“ dela Sibiu, erau adică dispuși să arunce aproape întreaga responsabilitate asupra unui bărbat de stat din România. Marele ziar european din Bruxelles vine însă și deși în formă blândă, în fond însă cu sinceritatea crudă a amicului care vrea să îndrepteze lucrurile, arată singura poate, și la tot cazul pricina de căpetenie a decadenței partidului național român: *șefii slabi*, în care poporul nu mai poate avea nici o încredere și speranță că vor ști să scoată carul din nămolul în care l'au înglotat, cum scria organul dlui Mocsonyi. Dar' după ce acestor șefi le face chiar cinstea să-și compare cu Parnell, pe care partizanii sei l'au părăsit pentru o greșeală morală a lui, *face pendentă reculegerea partidului dela bărbăția cu care partidul va ști să pună la locul lor pe șefii compromiși.*

Adevărat, că organul acestor șefi vine și în numărul seu dela 3/15 Iunie declină onoarea de a se simți atinși prin alusia — foarte directă de altfel — marelui ziar din Belgia. Dar' pentru comentariul ce noi am dat aceluia articol, ne înjură în fel și chip, numindu-ne (în articolul intitulat „Panglicari și intriganți“) „trifoiu pervers“, „foaiă de scandal“, care am comis „escrocherie“ prin „asertiunea temerară“ că „L'Indépendance belge“ sub Parnellii români înțelege pe patronii ziarului „autorizat“...

Vorba este însă că înjurăturile aceste nu sunt nici — discuție, nici argumente! Dimpotrivă: cu cât frații noștri se ascund mai mult de o discuție serioasă, cum au făcut-o și față de articolele cupanite ale „Revistei Orăștiei“, cu atât mai mult se va întări între Români convingerea, că intradevăr, numai în sensul indicat de marele ziar european partidul va putea fi scos la liman: *să se scuture adecă de Parnellii lor!* Ear acești Parnelli nu pot fi căutați aiurea de cât numai și numai în jurul organului care cu atâta insistență continuă a-și numi stăpânul „president“, pe spriginitorii stăpânului „comitet național“ ear pe sine singurul organ „autorizat“! Lucrul acesta este atât de clar, în cât zadarnic „directorul“ acreditatelor ocărește mai rău ca la ușa cortului, nu va reuși să întunece judecata nici chiar a celui mai pățimaș om, deoarece se știe, amicii nici unui alt ziar român nu s'au intitulat conducători autorizați, ci se consideră numai aderenți sinceri ai programului național.

După ce de trei ani și jumătate conducătorii aceștia „autorizați“ (reduși acum la-o tovarășie pe acțiuni)

n'au făcut nici o acțiune, nu-s de cât consecuenți ca ei să refuze și ori ce ideie de organizație. Atâta minte au și ei în cât să presupună, că ajungând partidul să resufle, întâia pe ei li — sufă, chemându-i la răspundere, și tot numai ei pot fi depuși din domina lor imaginată când printr'o reală organizație partidul își va fi dat înfățișarea unui organism viu, cu forță de luptă împotriva adversarilor sei naturali, ear nu prin campanii duse, sub diferite pretexte, în contra fraților d'un sânge.

Ori le place însă ori nu le place celor șapte „autorizați“, cari s'au întrunit mai alaltăeri la Sibiu, noi nu numai vom discuta o nouă organizație, ci trecuți acum peste cele două alegeri bisericești, cari ne-am preocupat și în cari d'asemeni a trebuit să susținem lupte grele, vom căuta să și facem altă organizație, dând cu acest prilej o platformă nouă în jurul căreia să se adune toate forțele de luptă ale partidului, toți căți țin la programul național.

Ni se impune să facem acest lucru întâiu: pentru că a mai aștepta scăpare la cei cari nu știu de cât să — execute luptători probați (se înțelege: execuție pe hârtie, dar' care tot produce zăpăceală și amărăciune!) ar însemna să lăsăm partidul pradă încă cine știe căți ani nesiguranței; și a doua: pentru că atunci când am fondat ziarul nostru n'am avut numai gândul să inaugurm o luptă mai intensivă aici la marginea Românișmului, ci mai presus de toate să conlucrăm la stîrpirea anarhiei ce s'a încuibat în partid deodată cu așa zisa regulare a averii (?) naționale. Acum, când se știe că „averea“ aceasta a ajuns să fie numai pasivă, e momentul suprem să nu lăsăm ca să se înregistreze însăși falimentul partidului național român, despre care zărele maghiare cu atâta bucurie scriau mai zilele trecute că *pe un șir întreg de ani a devenit incapabil de ori ce acțiune serioasă.*

Arșiipi această credință este datorită fiecărui Român.

Prigonirea Slovacilor. Am pomenit în anul trecut despre brutalitățile gendarmerești, săvârșite asupra Slovacilor din T. Sv. Martin, cari eșiseră la gară spre a întâmpina pe redactorul-șef al lui „Nâr. Noviny“, dl Pietor, când se întorse de la procesul de presă din Budapesta, în ziua de 24 Iunie 1898. Mai târziu vestirăm, că o seamă de acești „agitatori“, pe lângă batjocurile îndurate, au mai fost și dați în judecată ca unii ce au călcat §. 174 al legii penale. După ce fuseseră de mai multe ori citați înaintea judecătorului de instrucție, nu celui din lor, care e centrul comitatului Turiet, ci departe în Barska Bistrița (Besztercebánya), centrul comitatului Zvolen (Zolyom), unde din cauza ocolirii drumului de fer trebuie să călătorești 6—8 oare cu trenul; — le-a fost înmănuată zilele acestea acusa. Numărul acușărilor este de 28, cea mai mare parte fruntași din T.-Sv.-Martin, precum: adv. Dula; Hurban-Vajansky; secretarul

comitetul național adv. Halașă; scriitorul publicist Škultéty, cel care a fost osândit Lunca trecută la 3 săptămâni; vre-o 4—5 învățători etc. și mai ales: trei dame, între care ficea Viera a d-lui adv. Dula.

Coincidență interesantă: tocmai în ziua înmănuării acusei, s'a întors acasă de la temnița din Vaț „autorul“ procesului, redactorul Pietor, fără veste, căci din 8 luni la cât fusese osândit, i-s'au iertat 2 luni și 2 zile, în considerare că e văduv cu 5 copii.

ADERENȚE - PROTESTE.

În fața orgiilor pornite contra alegerii de Episcop la Arad, din partea ziarelor din Brașov, „Unirea“ din Blăși, — dar mai vârtos a celei din Sibiu, care ca o „autorizată“ ce e cu toată puterea și forța... de care dispune, a deschis foc viu contra nou alesului Episcop, punând ca cea mai „competentă“ — sub carantină întreagă diecesa Aradului și pe bărbații cari inspirați de Duhul sfânt și de sentimentul poporului credincios al bisericii noastre gr. or. din Diecesă, au votat după cum au pretins mandatarii lor: Ne rugăm de cuvânt!

Al nostru este cuvântul. Ziarelor numite li disputăm și pretindem în numele ortodoxismului creștin să înceteze cu blasfemiile și tăciunăriile lor!

Că alegerea de Episcop de la Arad, este un fapt împlinit chiar după cum pretindea obștea credincioșilor diecesei, — și că mai conștienți de cum au fost bărbații alegători, biserica noastră, nici nu pretinde a fi, — se sancționează prin vocea credincioșilor, vocea poporului, care este și a lui D-zeu.

Aducem închinăciune actului sevrit, mărim și cinștim pe aceia, cari din inimile noastre au vorbit și lucrat, cari după interesele bisericii dreptmăritoare răsăritene au fost conduși.

Săltăm în fața actului, ca și Israilitenii, când au scăpat din robie, aprobăm ținuta bărbaților dovediți de fi adevărați ai poporului credincios bisericii noastre gr. or. rom. din Diecesă.

Laudă, mărire, cinste și cuviință condeilor și „Tribunei Poporului“, care cu atâta demnitate a știut duce la isbândă cauza bis. răsăritene din Eparchia Aradului.

Urgisim și desaprobăm ținuta foilor numite, cari nici după alegere nu înceată cu incriminările nejustificate, — și cari de altcum degeneratează în „îngustime de spirit“ intenționând conștient și încercând prin acestea a demola zidul tare al maicii noastre biserici.

Moroda, la înălțarea Domnului 1899.

Poporul credincios:

Moise Ghergari, Petru Costin,
preot. rom. gr. or. inv. rom. gr. or.

Mihai Cociuba, George Strb, Nicolae Morodan, Ioan Gornic, Stefan Micoară, Nicolae Simb, Gavrița Ignuția, Igna Nica, George Cociub, Todor Morodan, Gligor Cociuba, Toader Mila, Sinesie Goltean, Onuț Gornic, Ioan Cismașiu, Gligor Cociuba, jun. Pavel Mișuțiu, Toda Mișuțiu, Pavel Bujte, Jacob Jogi, Jacob Motorca, Stefan Sărb, Pavel Motorca, Nicolae Foltean, Micala Foltean, Onuț Motorca, Pavel Motor a, Jacob Cociuba, Petru Motorca.

Alegerea P. C. Sale părintelui Iosif Goldiș de Episcop al Aradului o salutăm cu bucurie. — El e fiul atât al diecesei cât și

al comitatului nostru, e părintele cel adevărat al nostru, cunoscându-i noi inima bună și simțul de dreptate ce-l are, pre care de nenumărate-ori l'a dovedit în trecut, avem mari speranțe, că și în viitoriu cu toisgul archieresc în mână, va conduce turma cea mare cuvântătoare numai spre bine și fericire, — deci li votăm toată încrederea.

Totdeodată votăm încredere deplină și mulțămita publică tuturor acelor factori, cari au conlucrat pentru alegerea P. C. Sale Domnului Iosif Goldiș de Episcop, — zdrobind astfel cu desăvârșire sistemul fost inaugurat al „neamurilor“.

Să trăiască nou alesul nostru Episcop la mulți ani! — Ear celor ce în diferite chipuri și moduri, voesc a ponegri pe calea ziaristică actul măreț al alegerii de Episcop, — le trimitem disprețul nostru.

Micălaca, 10 Iunie n. 1899.

Iustin Dascăl, paroch. Dan Bugariu, Invătător, Savu Mișuțiu, Invătător. Mihalco-vici George, epitrop. Todor Gabor epitrop. George Toderan, epitrop. Antoniu Vasa, notar. George Cozma, jude. Todor Păcurar, președintele com. paroch. Pavel Drencian, ca membru în comitet. Todor Alexa, Savu Plevari, Todor Urlea, băt. Floria Colțieu, Mitru German, Iosif Cozma, Vasilie Stana, Arsa Tudor, Nuțu Ardelean, Mitru Nini, Isac George, Paiea Nuțu, Todor Urlea, tiner. Ioța Pănădan, Popovici Mitru, Pavel Hutiu, Nuțu Capitan, Ioan Andrași, Todor Andrași.

DIN ROMANIA

Alegeri.

Alegerile s'au terminat la toate colegiile. „Timpul“, organ conservator, constată că guvernul a câștigat o majoritate cum nu sperase. „Drapelul“ se bucură că amicii sei au reușit în locuri mai multe ca aderenții fostului guvern Sturdza. Ear „Voința Națională“ după ce descrie abuzurile și bătăile electorale, apropos de alegerea col. I. de Senat, unde opoziția a reușit în mai multe părți, zice că guvernul poate fi considerat ca aproape de cădere.

Dintre liberalii fruntași, d. D. Sturdza e în balotagiu la col. I din Prahova și Mehedinții, ear d. P. Aurelian este ales la Brăila. D. Anton Carp a răușit la Buzău.

„La Roumanie“, organ conservator, dând seama despre alegerile col. I de Senat, arată că s'au ales 42 conservatori, 5 liberali, 4 junimiști și 1 drapelist.

Intre junimiștii aleși e și d. T. Rosetti, M. Germani, fost ministri.

Cât despre numărul voturilor intrunite de unii și de alții, „Voința“ scrie:

„În 1895, opoziția de toate nuanțele lăsând Ilfovul la o parte, n'a întrunit de cât 1495 voturi în toată țara, pe când erî candidații noștri au întrunit 2459 voturi, adică cu aproape una mie voturi mai mult. Alt-ceva. Pe când în 1895, numărul votanților n'a fost de cât 6268, eri au votat 7335 alegători. Din aceștia, guvernul n'a întrunit, în cele 29 de județe, afară de Ilfov, de cât 54 %, iar sacotind și Ilfovul, de abia a atins 59 %.

„Așa dar, 41 % din numărul votanților, cu Ilfov cu tot, și 46 % fără Ilfov, s'au rostit în contra guvernului, pe când, în 1895, opoziția de toate nuanțele n'a întrunit nici 25 % din numărul votanților.

„La Ilfov, candidații noștri au întrunit erî un număr îndoi de voturi de cât actualul președinte de consiliu, d. G. Gr. Cantacuzino, în 1895.

Din Bucovina.

Cernăuți, 13 Iunie n.

Din zi în zi easă la iveală tot mai lămurit sistemul și tendința bine chibzuită a guvernului de a asupra neamul Român și singuraticii indivizi, cari îi aparțin, lovindu-i cu măsurile cele mai severe și totodată nedrepte. Nu mai este nici un ram al vieții publice, unde nu se poate observa tendința de a pune toate în serviciul politicii rutene, care tinde la nimicirea noastră. Administrația politică, cea școlară, justiția, biserica, toate au ajuns acolo, că nu mai sunt altceva, de cât arme în mâna dușmanilor noștri, spre a ne asupra. O lovitură urmează în scurt interval după alta; abia ne-am recules din situația, în care ne-au dus expulsările recente și confiscările „Patriei”, abia am putut aprecia nedreptatea, care s'a comis cu pedepsirea studenților români, și eărăși avem să înregistrăm cazurile noi de prigonire. Primejdia e însă și mai mare; chiar în contra administrației autonome a țării se proiectează niște atentate, ale căror realizare am trebui să o privim ca un adevărat pericol național. La aceste vom reveni.

Maș întău amintim cazul următor, întâmplat în zilele aceste. În contra dlui Constantin Dracinschi s'a început o cercetare penală din cauza unei epistole anonime, care a primit-o metropolitul Arcadie. Se zice, că scrisoarea epistolei respective are asemănare cu cea a dlui Dracinschi, și aceasta e suficient, spre a începe o cercetare, ale cărei urmări încă nu se pot prevedea.

Conferența clubului dietal Lună la oarele 4. d. m. s'au întrunit în localitățile palatului țării reprezentanții noștri din parlamentul din Viena și deputații dietali pentru a lua deciziuni în fața situației grav. În care Românii bucovineni sunt puși prin procedurile guvernului local și manoperele unor adversari. Desbaterile au continuat până târziu noaptea și au fost foarte agitate.

La discuție au luat parte mai ales domni: Volcinski, baron Eud. Hormuzachi, Lupul, Dr. Flondor, Dr. Popovici și bar. Mustatza. Deciziuni nu s'au luat încă; ele vor urma în ședința viitoare, care va avea loc Lună în 19 n. l. c. d. m. la oarele 6 seara în palatul țării.

Un comunicat oficial nu s'a lansat asupra decursului acestei ședințe fără îndoeală de importanță hotărâtoare.

Svonurile, ce circulă, sunt foarte îngrijitoare. Noi putem aștepta în liniște deciziunile finale din Lună viitoare, pentru că suntem firm încredințați, că adevărații noștri reprezentanți, precum și întreg publicul român nu se vor lăsa abătuiți de la calea demnității naționale.

Confiscările neîntrerupte ale „Patriei” fac senzație pretutindeni și în cercurile neromâne. Prin localurile publice procedeul contra foaielor noastre este viu discutat și se ia cu neplăcere la cunoștință încăstusarea nemiapomenită a libertății presei. Simpatia chiar și ale marelui public neromân încep a se întoarce pe partea noastră. Cum se vede, confiscările ne fac excelente servicii. („Patria”)

PACTUL ECONOMIC DUALISTIC.

I.

(A-i) Încheierea pactului economic dualistic întâmplat în zilele aceste este negreșit cel mai important fapt ce s'a desvârșit în monarhie, nu numai având în vedere frământările adeseori critice, ce se țineau lanț până azi încă din Decembrie 1895 și influențau, aproape exclusiv ele singure întreaga politică internă a celor două state ale monarhiei, cu schimbarea guvernelor cu tot, — dar' și pentru viitoarea desfășurare a evenimentelor și a dietei publice atât dincoace și dincolo de Leitha, fie ca această desvoltare va fi mai liniștită, ori mai furtunoasă, fie că va avea urmări bune ori rele.

Dată fiind această importanță capitală a pactului încheiat, credem de folos a da deslușiri necesare despre esența și rostul lui, mai ales și fiind că și acelor cetitori, cari se informează mai pe larg din ziarile neromânești, le este adese ori greu a scoate acest rost: întău pentru-că materialul brut însuși al învoelilor prea este încarcat și nedeslușit; ear' apoi, fiind că fiecare din acela ziar, în comentăriile și aprecierile lui, e condus de unul sau mai multe interese, fie curat redacționale-materiale, fie de partid, ori „patriotice-naționale”. Tot așa și dincolo de Austria.

Există despre pactul încheiat două texte: unul oficial, așternut de către guvernul ungar în ședința de la 14 Iunie, în forma unui proiect de lege în toată regula; altul în forma unui comunicat semioficial, publicat în oficioasa „Wiener Abendpost”. Textul proiectului de lege ungar este cu mult mai lung de cât al comunicatului austriac; așa că reproducerea lui nu ne ar ajută la lămuririle ce ne am propus a da, preferim deci a reproduce textul austriac, care cuprinde dispozițiunile principale, dintre cari una însă lipsește în proiectul de lege al lui Széll.

Eată dar' comunicatul:

Comunitatea vamală între regatele și țările reprezentate în Reichsrath pe de o parte, ear' pe de alta între țările Coroanei ungare este stabilită până la anul 1907, în virtutea dreptului dispunerii desinestă-tătoare a ambelor părți — în conglăsiuire cu proiectele de legi așternute dintr'ou început corpurilor legitoare.

(Adecă: învoelile încheiate între Baden și Bánffy și depuse în ambele parlamente încă în Aprilie 1898).

Băncii austro-ungare îi se acordă privilegiul până la anul 1910. Dacă comunitatea vamală ar înceta în anul 1907, va expira totdeodată atunci și privilegiul Băncii de bancnote comune.

Ambele guverne se vor apuca în curând de a întocmi un tarif autonom vamal și vor intra mai târziu în anul 1901 în negocierii, pentru a se înțelege asupra unei convențiuni comerciale-vamale normale, care va avea să fie realizată pe cale parlamentară.

(Nu se mai întrebuintează vorba: constituțională, ca în legea dualistă de la 1867).

Prin aceasta se crează condițiunile pentru reînnoirea de cu vreme a tractatelor comerciale internaționale.

Guvernul austriac are cu ostință despre aceea, că guvernul ungar, dacă până la sfârșitul anului 1903 nu s'ar ajunge la o convenție comercialo-vamală, nu este aplecat a consimți cu încheierea tractatelor comerciale internaționale peste anul 1907.

Dacă însă convenția comercialo-vamală va fi realizată în anul 1903, comunitatea vamală de la anul 1903 încolo rămâne asigurată și peste anul 1907 pentru o perioadă ce se va fixa prin convenția aceea.

Despre această de pe urmă dispozițiune nu se află în proiectul de lege ungar nici cea mai mică pomeneală.

Quos ego...

Brașov, Iunie 1899.

„Am să Varăt eu”... și-a șoptit în barbă dl Dr. de Leményi, după ce Aradani i-au refuzat pretensiunea destul de nelegitimă de a se impune ca matador în afacerea alegerii de episcop. Din fundator și aderent al „Tribunei Poporului” a ajuns pentru acest refuz un înfricoșat vrășmas al ei. Călăuzit de sentimentul răsunării își jertfește tihna vieții acum, ca să-și descopere principiile și punctul său de vedere în această importanță afacere. A scris o serie de articole, cel competenți i-au reflectat, așa că el neutrii au destul material, ca să-și formeze o judecată dreaptă, întrebându se, pe partea cui se află dreptatea.

Înainte de toate trage mult la cumpănă în defavorul Domnului avocat constatatarea primă scoasă din însăși declarațiunile d-sale. că adecă din capul locului n'a fost pe deplin orientat asupra persoanelor și împrejurărilor, în jurul cărora s'a încins discuțiunea. Dinsul ni-a spus, că nu cunoaște nici pe părintele Popea, nici pe Goldiș, nici pe Hamzea, dar' a auzit și a cetit câte ceva despre toți și despre toate. Partea contrară însă și cel ce l'au ales pe Goldiș întrunesc condițiunea de a fi fost pe deplin orientați.

Al doilea lucru, în privința căruia pareerea noastră nu se potrivesc cu a dlui de

Leményi, este curioasa clasificare a arhierilor noștri în 2 grupe, făcând distincție între prelați, cari nu ne fac nici bine nici rău, și între prelați, cari ne fac numai rău. Cine să se încălzească de o astfel de gândire principială? Căci fie timpurile cât de grele, ba tocmai pentru aceasta, dacă ar fi să nu așteptăm dela capii bisericilor noastre și încă dela cel mai de seamă nici un bine, atunci mai bine să ne înghită pământul de vi! Cine însă pe Nicolae Popea îl pune într'o astfel de categorie, acela nu numai că judecă neorientat, dar' acela lovește în față adevărul istoric, acela nu poate avea curântul hotărâtor, când e vorba de alegerea unui episcop. Nădăduim, că, cel ce l'au ales pe archimandritul Goldiș, vor fi avut alte concepții în privința aceasta.

Dar' Consumatum est! Acum are cuvântul turma credincioasă a diecesei Aradului, ca să salute cu dragoste pe noul episcop. Ear' păstorul are votul decisiv, că a cui minte a fost mai luminată și a cui inimă mai curată și românească.

Al treilea lucru, ce are să completeze judecata cetitorului celor scrise de domnul avocat, este chipul cel invergnat de discuțiune, tonul provocător și inquisitoric, în care dnasul află de bine a combate, așa în cât, dacă și cel combătut s'ar folosi de dicționarul d-sale, apoi, cine știe, dacă din discuțiunea întreagă nu ne-am fi ales cu niște capete sparte. Sunt resurse, la cari nu putem ajunge cu forța brachială, și vorbele aspre ale dnasului tot așa de mult vor teroriza ca și amenințările lui v. mol cu Lynch law-ul din America Nordică.

Poftească a se folosi de argumente logice și psihologice, pe cari atât de mult le imploară, ear nu facă pe grozavul, căci nimenea nu a'a atins de cinstea sa personală. N'a susținut încă nimenea, că dnasul nu-și face datoria de mare naționalist la Brașov, că n'ar lua parte activă la toate mișcările noastre culturale și naționale! Dar să ne permită D-Sa a susține și a-i dovedi pe base psihologice, că între de însuși D Sa mărturisita tovrășie de interes material cu cumnatul archim. Hamzea și între faptul, că a pledat în favorul alegerii acestui din urmă ca episcop, trebuie să existe necs causal.

Ori ce tovrășie se bazează în primul loc pe buna înțelegere și buna învoală între tovrășii și ori ce ar fi în stare să conturbe încrederea reciprocă, trebuie evitat, căutându-se de alta parte puncte comune de atingere pentru consolidarea ei. Nu vreu să zic, că Domnul Leményi de dragul tovrășiei s'ar fi oferit să ia apărarea cumnatului companistului său, nici că Dl Proca i-ar fi făcut o astfel de propunere. Dar convenind așa de des la oaltă în casa ospitală a popularului Domn Proca, să fie oare cu puțință, ca baremi odată așa incidental, să nu fi venit vorba între deșii și de alegerea de episcop la Arad, unde candidase și cumnatul dlui G. Proca? Dacă s'a putut întâmpla aceasta, apoi de sigur, că Dl Proca numai cuvinte de laudă a avut pentru cumnatul său în fața D-lui Leményi și cuvinte de hulă pentru dl Goldiș. Sau chiar presupunând, că nici când n'au discutat împreună chestia alegerii, și că așa, din senin i-a dictat conștiința națională d-lui,

FOIȚA „TRIBUNEI POPORULUI”.

ULTIMELE SCRISORI ALE LUI JACOPO ORTIS

(23)

Traducere de
LUCREȚIA RUSSU ȘIRIANU.

15 Maiu.

Prin acea sărutare mă simt îndumnezit. Gândurile îmi sunt mai evlavioase și mai vesele; privirea îmi e mai vie, inima mai simțitoare. E parcă totul s'ar înfrumuseța înaintea mea. Tânguirile pasărilor, și șifitul zefrirului printre frunzele arborilor îmi sună mai dulce ca ori când. Plantele cresc și florile se colorează sub pașii mei. Nu mai fug de oameni și mi-se pare că toată natura e a mea. Toată flința mea e frumusețe și armonie. Dacă ar trebui să sculptez sau să zugrăvesc frumusețea, atunci aș respinge ori-ce model pământesc și aș găsi unul mai bun în fantasia mea. O iubire! artele frumoase sunt fiecele tale. Tu ai adus mai întâiu pe pământ poezia sfântă, singura hrană a sufletelor nobile. Prin tine tri-it ele cântările suprapământesti din singurătate până la generațiile cele mai în-

depărtate, și le îndeamnă la lucruri mari cu vorbe și gândiri, cari își iau originea din cer. Tu aprinzi în inimile noastre singura virtute într'adevăr folositoare muritorilor, mila, care adesea aduce un zimbet pe buzele nenorocitului condamnat la suspinuri.

Prin tine tresare din nou plăcerea de producție a ființelor, fără care totul ar fi haos și moarte. Dacă tu ai dispărea, pământul ar fi nerecunoscător; creațiunile ar fi inimice, soarele un foc stricăcios, lumea întreagă lacrimi, spaimă și ruină. Acum când sufletul meu lucește în razele tale, acum îmi uit miseria. Rid de amenințările soartei și renunț la lingușirile viitorului.

O Lorenzo, adeseori stau lungit pe țermul lacului celor cincisivoare: simt cum se joacă cu pērul și fața mea zefirul, a cărui suflare lină mișcă iarba, înveselește florile și undează apa curată a lacului. Crezi tu? În nebunia mea delicioasă mă vād în mijlocul nimfelor goale, cari legate cu lanțuri de trandafiri, joacă în jurul meu. În cercul lor vesel chem pe musele și pe Amur. Apoi se ridică până la brău din vâlcele, alunecând în spumele murmurătoare, naiadele, păzitoarele dragălașe ale izvoarelor, cu ochii rizațori și pērul ud împrăștiat pe umerii lor umezi. Ilusi! Strigă filosoful. — Nu e oare

totul iluzie? Da totul! — Fericii străbuni, cari se credeau demni de sărutările zeitelor nemuritoare, ce aduc jertfe frumuseței și grației, vârsau asupra oamenilor, lumina Dumnezeirei, și găseau idealul fantasiei lor în îmbrățișarea curată a frumosului și a adevărului. Ilusi! Așa e! Dar' fără ea mi-aș simți viețea numai prin durere, sau (și asta mă înspăimântă mai mult) într'o îndolență încăpătinată și monotonă. Da, când această inimă nu va mai vrea să simtă, atunci o voi smulge cu mâinile din pept și o voi arunca, ca pe o slugă necredincioasă.

21 Maiu.

Ah, cât de lungi și chinuitoare sunt aceste nopți. Teama că n'am s'o mai revăd, mă face să tresar din somn mistuit de un presentiment adânc, puternic și nebun, s'ar din pat pe balcon, și nu cedez odihna membrilor mele țapene și goale, până când nu se ivește pe cer prima rază a dimineții. Atunci alerg tremurând la ea — și — o nebanie! vorbe înecate și suspine: nu gândesc la nimic, nu aud nimic; vremea zboară și noaptea mă răpește din nou din această existență cerească — O, fulger! tu despici întunerecul, tu luminezi, dar' dispări, și așa mărești numai spaima și întunecimea.

15 Maiu.

Îți mulțumesc, vecinice, Dómne. Așa dar' ai rechemat sufletul tēu, și Lauretta a predat nenorocirea ei pământului. Tu ascultă suspinele, cari vin din internul sufletelor, și trimiți moartea, ca să deslegi de viață ființele persecutate și chinuite. Scumpa mea prietenă! Mormântul tēu înghite cel puțin aceste lacrimi, singura sfințenie ce-ți pot oferi. Giiile ce te ascund, să le orneze o iarbă tineră și veselă, și binecuvântările mamei tale și ale mele să-ți dea umezeala cuvenită. În viață ai sperat mângăiere dela mine, totuși nu mi-a fost dat să-ți fac nici ultimele servicii; — dar' ne vom revedea — da ne vom revedea!

Când m'am gândit mai pe urmă la această nevinovată sermană, iubite Lorenzo, atunci îmi strigă un presentiment intern: E moartă! Totuși, dacă nu mi-ai fi scris despre aceasta, desigur n'aș fi aflat nici odată; căci cine se interesează de virtute, dacă e învățată în miserie? Adeseori m'am așezat la masă să-ți scriu, dar pana îmi cădea din mână și udam hârtia cu lacrimi. Îmi era frică că îmi va povesti chinurile și îmi va atinge o parte a inimei, a cărei aventuri n'ar fi încetat așa degrabă.

Dumnezeu să ne ierte! nu voim să auzim de nenorocirea amicilor noștri; ne

Leményi, ca să ia poziție în fața lumii în privința „apostatului”, un lucru e sigur, că scriind despre Hamza, în urma asociației-unei ideilor trebuia să se cugete și la Proca și la tovarășia cu el, ca astfel să evite în articolul său orî ce ar fi putut conturba încrederea reciprocă. Dacă nici aceasta nu stă, atunci să-i fie de bine la gura lumii, atunci în foc cu psihologia.

În fine poate și tovarășia cu dl Proca să fi fost un „pechiu” pentru dl Leményi ca un ce cu totul tot întemplier. Căci era mare deosebire și altă greutate aveau articolii săi, poate dacă n'ar fi fost în același timp din întemplier numai și compariat. Azi, poate pâr. Hamza era episcop ales.

Că dl Lemény nu e lipsit de preocupățiunile personale și ține la reșoanele tovarășiei, trebuie să deducem și din tăcerea ce o păstrează față de țimuta politică a pâr. Hamza chiar și acum, după ce a fost orientat în coloanele acestuia zis asupra lui. Același scop trebuie să aibă și reclama ce i-o face dlui Proca, că e Român bun, om de cinste, cu mîni... cu mîni curate, și una din cele mai populare persoane în țeara Bărsii, Predeal și Sinaia.

Am fi așteptat acum, ca dl de Lemény să ne arate și motivele, pentru cari poporul din Rășnov a fost așa de ingrât, ca să nu dăgă pe fi l lui Proca, actualul profesor din Arad, de preot în comuna lui natală, și să vor fi așteptat și ceilalți tovarășii din întreprinderea de băi metalice, ca despre ei înca să spună o vorbă măgulitoare. Dar D-Sa riscă a afirma, că „Tribuna Poporului” n'are de cât 4 amici în Brașovul întreg, „cari însă toți împreună și fieșe care pentru sine au foarte multe pe răvașul societății române din loc”. Și apoi adaugă: „li desfid pe acești domni, ca să se ocupe de chestiunile mele private (adeacă să spună, că e tovarăș cu Proca), căci altfel m'ar putea și eu simți îndemnat a mă ocupa de persoana lor și aceasta poate că nu li ar conveni”.

N'avem ce face dacă domnul avocat chiar și la Brașov e așa de puțin orientat în societatea românească. N'avem ce face dacă densul e atât de netolerant față de părerile altora, căcra în loc de argumente le arată pumnul și le aruncă în față expresiuni ca „murdar”, „păcătoasă”, „prostițiuine”, „colane murdărite”, „miserabil” și altele căte am putut culege dintr'un singur fragment de articol.

Un lucru la tot cazul e semnificativ pentru firea d-lui avocat: pe el să nici nu l bănuiască nimeni, dar d sa să arunce cele mai triviale cuvinte și acuza de trădare pentru un fapt, la care au colaborat un Veliciu, dr. Oncu, Mangra, dr. Trăilescu și tineri ca dr. A. Lazar, Russu Șirianu, dr. I. Pap, dr. Duma etc. etc., cari fiecare au făcut pentru nație cât a făcut d. Leményi, dacă nu chiar mai mult, căci d-sa n'a participat înca la o singură conferență și după cum știu, a lipsit și dela congresul naționalităților.

Motto densului este: „Quos ego...”. Pune, Doamne, frică peste oamenii De la Brașov.

conturbă, și dacă nu l putem da un ajutor real, ne oprește mândria, să le întindem mângăierea vană a cuvintelor, c re totuși e așa de prețioasă nenorocitului. Poate mama ei și ea m'au numărat în grămada acelor, cari imbuibași de fericire își uită de cei nenorociți. Cerul știe dacă e așa! Dumnezeu însă a recunoscut, că n'a mai putut suporta: El alină vînturile, spre binele mielului de curând tuns, al celui tuns de viu! Trebuie să îi aduci aminte, cum într'o zi întorcîndu-se acasă aduse în coșulețul ei de lucru o căpățină de mort. Ridică copereșul și rise, arătîndu-ne căpățina de mort în mijlocul unei coroane de trandafir. —Su t mulți trandafiri—ne zise ea; și eu li-am rupt toți ghimpii. Măne se vor vesteji, dar voiu cumpăra alții, căci în fiecare lună și în fiecare zi cresc trandafiri; dar moartea îi ia pe toți. Și ce vrea să faci Lauretta, o'ntreba eu.—Vreau să încoronez această căpățină de mort, în fiecare zi cu roze proaspete—și zimbi blînd; din aceste vorbe și acest zimbet, din espresia de nebulă, din privirea ce o aruncă ea pe căpățină și din degatele tremurînde, cu cari arangia răsese—ai fi putut deduce, cât de trebuincioasă și tot odată dulce e moartea, și cum se exprimă chiar pe buzele unei fete nebune?

NOUȚĂȚI

Arad, 17 Iunie n. 1899.

Din cauza s'ar băt o rilor sfîntelor Rosalii, numărul proxim al foilor noastre va apare numai Marți la amiază.

Mobilizare. În fortăreața din Arad s'au fac febrile pregătiri pentru o probă de mobilizare. Statul major austriac conștient tradițiilor sale și la apusul seculului al nouăsprezecelea, ocoteșie a fi țara pentru armată și nu armata pentru țară. Astfel și arangează deprinderile periodice și manevrele pe timpul căștigului pentru țeran, iar acum a socoti a fi chiar acest timp, atât de scump pentru țeran, mai potrivit pentru a alarma lumea și a o aduce pe trei zile ca să o învagineze și descărca. Aceste trei zile vor costa statului o sumedenie de bani și particularilor o risipă în cele economice.

Noi ținem să scutim cel puțin familiile de spaimă, că adică în noaptea când vor fi a armate din paturii să nu se sperie, că nu e vorba de o mobilizare serioasă, ci de o probă a celebrului stat major austriac.

În țeri agricole se ține cont în statul major de interesele economice, că nu e cu cale să se tragă după țeran două pei, adică să l și s'arcești, să nu aibă ce mîncea el și familia peste iarnă. Bănăoară în țeara românească manevrele se fac toamna când țeranul a gătat cu lucrul de câmp, iar dacă cineva își face stagiul (Presenzdienst), comuna e îndatorată ca cu lucru public să l secerere holda și să l așeze bucatele pe pod. Sub astfel de legi soldatul merge bucuros la arme căci știe că familia nu i-se prapădește. Și așa credem noi că interesul bine înțeles al armatei, e ca să aibă veseleli soldați sub arme, și nu ca martirii u nui sistem ruginit!

Serbările dela Brașov. Cu prilejul sfințirii bisericii române din cetate la Brașov se vor aranja mai multe serbări. I. P. S. Sa Metropolitul seșește azi în oraș și va fi primit cu mari onururi. În fruntea aranjatorilor stau d nii B. Băulescu și G. B. Pop.

Examenele la școala primară practică de pe lângă institutul pedagogic din Arad, ca și în alți ani, așa și de rândul acesta (Jou) a fost o adevărată festivitate. A presidat d. T. Ceantea, care după terminarea examenului, a mulțumit prin cuvinte calde d-lui Tisu, învățătorul școalei, pentru silița ce și a dat să ajungă la un rezultat atât de satisfăcător. De asemeni i-au mulțumit d-lui Tisu și numeroșii părinți, cari dimpreună cu alți amici al școalei, au asistat la examen, dat în sala mare a Seminarului. S'au împărțit apoi premiile, ear elevii au intonat un imn.

Nefericire pe tren. Soția învățătorului din Cladova Trifon Dascal venind Marți seara de la părinți cu trenul de cătră Ardeal, și voin d a-se da jos la M. Radna, a grăb t la ușa cupeului pînă trenul încă n'a stat. Imbulzeală fiind la ușa, și-a scăpat pachetul din mînă și s'arind după el a căzut atât de nenorocos, încât amîndouă picioarele i'au ajuns sub roate, cari i-le-au tăiat pe la mijloc l fluierului. Un medic ce călătorea și el nu mai decât a legat-o și a dispus să se transporte la spitalul din Arad, unde peste noapte a murit. Joi s'a înmormântat pe spesele consistorului. A lăsat în jale soțul și 4 orfanii mititei. D-zeu să l mîngăie!

Ciocnire mare s'a în-âmpat pe calea ferată Joul noaptea la Radna (Arad). Opt vagoane au fost făcute țandări. Moarte de om ca prin minune, nu s'a întîmplat.

Altă hoție. „Reichswehr” publică din Verșeț o telegramă, care anunță, că în administrația orașului s'a descoperit o lipsă de jumătate milion coroane.

Osândiți Hegyi Károl, atuorul panamalei dela Temișoara a fost osândit (de Curie) la 6 ani temniță grea, ear' soția sa la 1 1/2 an. Mama, care are 2 copii, va cere grație dela M.S. Monarchul.

Petreceri. Reuniunea pompierilor voluntari din Săliște, arangiază o petrecere cu joc la 7/19 Iunie 1899 (a 2-a zi de Rosalii), la „grădina pompierilor”. La cas de timp nefavorabil se va ține în Dumineca următoare. Venitul curat este pentru fondul reuniunii. Comitetul arangiator.

De ce? Am dat eri numele celor „autorisați” cari au respuns la apelul d-lui Rațiu, participînd la o „frățescă înțelegere”. Știrea o confirmă ziarul „autorizat” prin următorul entrefilet tipărit cu litere grașe de tot:

„Aflăm că ieri, 14 Iunie n. a avut loc aici în Sibiu o conferență intimă a mai multor fruntași al partidului național, mai din toate părțile țerei, cari toți în frățescă înțelegere s'au sfătuit asupra situației noastre actuale.”

De ce ziarul sibian nu publică numele acestor mulți „fruntași”? și nu s'ar putea să știe și vulgul despre hotărîrile marelui taifas, în care se zice că s'a discutat și politica mare a Europei, indeosebi chipul prost cum s'a pus la cale conferența dela Haga.

Cal harnic. Premiul cel mare de 150.000 franci la marile alergări din Dumineca trecută întîmpla la Paris, l'a luat calul Perth (de 3 ani vrăstă) călărit de jockeyul Tem Lan. Stăpânul seu a mai căștigat, în urma pariurilor, încă 51.000. Calul acesta a fost cumpărat de stăpânul seu actual Cailault de la Ciprussi cu 23 000 franci. La alergări a căștigat pînă acum cu el 670.000 franci.

În Viena, 14 Iohann Gasse 30. apare sub conducerea mai multor bărbați marcanți de stat și politici un ziar politic săptămînal numit „Der Volksfrieden” organ pentru înțelegerea și egala îndreptățire a naționalităților din Austro-Ungaria.

Prețul abonamentului pe un an e fl. 8., pe 1/2 an fl. 4., și pe quartal fl. 2. Atât contribuțiile jurnalistică cât și abonamentele sunt a se trimite la redacția „Volksfrieden” în Viena 14 Iohangasse 30.

ULTIME ȘTIRI

Paris, 17 Iunie. Poincaré n'a reușit să alcătuiască un cabinet de concentrare. Se crede că își vor încerca norocul Brisson ori Delcasse.

„Echo de Paris” publică știrea că vorbind cu senatorul Siegfried, ministrul de rășboiu Krantz a zis: „Părerea mea asupra lui Dreyfus și Piquart nu s'a schimbat. Îi cred și acum vinovați!”

Belgrad, 17 Iunie. Încă înainte de sosirea la graniță a trupelor sârbești comandate acolo, straja din părțile locului, ajutată de vr'o 400 locuitori, sârbi, a respins pe nizari și Arndușii navalitori, reușind a recuceri și locurile întărite (Blockhausuri) ce aceștia le luaseră alaltăeri. Lupta ținu tot 24 de ceasuri între Vrania și Gilan.

În atelierul tipografiei noastre se caută un

Elev

dintr'o casă bună românească; să recere să aibă cel puțin 4 clase primare, să știe bine cetil și scrie.

Administrația

„Tribunei Poporului”

Economie.

Grâne.

		16 Iunie.	
		Arad:	B.-Pesta:
Grâu	Iunie	fl. 8.30—8.50	fl. 9.45
	Oct.	—	8.95
Cucuruz	Iunie	4.15—4.20	4.64
	Iulie	—	4.59
Orz	—	5.70—5.80	—
Săcară	Iunie	6.40—6.60	6.93
	pe Octom.	—	6.71
Ovės	Iunie	4.60—4.80	6.00
	Octom.	—	5.67

Cursul pieții din Arad.

Din 19 Mai n. 1898.

	Cump. fl.	vënd	
Hârtie-monetă română	9.47	9.51	
Lire turcești	—	—	
Imperial (15 R. aur)	18.90	19.—	
Ruble rusești 100 à	126.—	127.—	
Galbeni	5.58	5.63	
Napoleon-d'or	9.48	9.55	
100 Marco germane	58.50	58.92	
Livre sterling	11.90	12.50	

Porci:

(Piața Steinbruch)

19 Mai.

Unzare; greutate:			
bătrâne	320—380 kg.	46.—	47 cr. p. kg.
tînere	320—390	50.—	51 . . .
	250—390	49.—	49.5 . . .
	pînă 250	49.—	50 . . .
mijlocie	240—260	47.5.—	48 . . .
Române	—	—	—
sârbești	—	48.—	48 1/2 . . .

Spirit:

15 Mai.

Spirit rafinat; cu toptanu	55.—
” ” cu micu	56.—
” brut cu toptanu	54.—
” ” cu mic	55.—

Păștaioase:

Fasole boabe marț albe și rot.	fl. 6.50—7.—
” ” cenușit	7.25 7.75
” ” colorate	5.75 6.—
Linte	10.— 16.—
Mazere pentru ferl	11.— —
” ” sursășită	17.— —
Macu	31.— 33.—

Fasole albă s'a vënd. cu fl.	6.50—7.— 100 kl.
” boabe rot.	7.25—7.75 . . .
Linte fără gărărite	10.—16.— . . .
Mac	31.—33.— . . .
Mazere	11.—17.— . . .
Semîntă de cânepă	—11.50 . . .
Chim	—28.— . . .
Unsoare de porc	52.— . . .
Slănină	43.50—46.— . . .
Prune 80/85 bucăți bosniece	fl. 12.75
” 95/100	” ” 10.60
” 115/120	” ” 9.50
” 80/85	” sârbești 12.50
” 95/100	” ” 9.1/2

Semințe:

Trifoiu roșu:	” 98 . . . 37.—43.—
Lucernă: ung.	” ” 40.—43.—
” ital.	” 98 . . . 45.—47.—
In, după calitate	” ” 10.50—11.—
Ulei de napi	83.—
Petroleu american rafinat	fl. 22.50 100 kl
” rusec	” ” 20.—
” de Orșova	” ” 19.—
” de Brașov	” ” 18.—
Spirit grob pentru rafinat	fl. 16.50—16.75
Lână: de vară	fl. 90.—92
” vîntată	90.—98
” albă	108.—114

Pei lucrate:

prima Einsatz-Terzen	10—13 Kl	fl. 138.—142
” ” ”	14—20	” 143.—148
” Zweisatz	20—22	” 133.—135
” Dreisatz	22—24	” 140.—142
” ” ”	25—26	” 143.—145
” ” ”	26—30	” 145.—146
” de bivol	28—32	” 142.—144

Editor: Aurel Popovici-Bărelanu.

Redactor responsabil Ioan Russu Șirianu

Biblioteca Noastră

Apare în Caransebeș.

Director: E. Hodoș.

Au apărut:

Nr. 1 S. S. Secula, Realități și Vișari, novelete

Nr. 2. Iosif Bălan, Iancu de Hunyad.

Nr. 3—4. G. Coșbuc, Versuri și Proză, cu potretu autorului.

Nr. 5. Gr. M. Alexandrescu, Fabule alese.

Nr. 6. N. Macovișteanu, Dela Sat, piesă teatrală pentru popor,

Nr. 7. Zotti Hodoș, Intocmai! comedie franceză.

Nr. 8—9. O. G. Lecca, Istoria Țiganilor, cu potretu autorului.

Nr. 10. E. Hodoș, Convorbiri Pedagogice.

Nr. 11—12. E. Hodoș, Căntece Bănățene, cu răspuns dlui Weigand

Nr. 13. E. Hodoș, Căntece Cătănești, cu portr. lui T. Doda.

Nr. 14. G. Crăciunescu, Copii de găsit, snoave, cu potr. autorului.

Nr. 15—17. Ios. Bălan, Numiri de localități.

Nr. 18—22. Zotti Hodoș, Poftă bună! Carte de bucate.

Nr. 23—26. P. Drăgălina. Din Ist. Banatului Severin I.

Nrele viitoare: Din Istoria Bănatului Sev. de P. Drăgălina.

P. II. Severinul sub principii Transilvaniei până la căderea sa în mâinile Turcilor (1658).

P. III. Resboaiele între Austria și Turcia pentru eliberarea Severinului

P. IV. Înființarea regimentului valaho-illiric, mai târziu romano-banatic nr. 13. (1767—1872),

Partea I. a apărut.

Celelalte au să apară pe rând. *Cei ce doresc să li-se trimită, sunt invitați a ne înștiința, ca să știm câte exemplare să tipărim.*

Diracția.

Conferințele învățătorești, este titlul unei cărți de 212 pagini apărută în tipografia arhiepiscopalească din Sibiu. Conferințele învățătorești din arhiepiscopia ortodoxă română a Transilvaniei ținute în 18/30 și 19/31 August 1898 sunt publicate de comisarij consistorialj. La sfârșit se află trei lucruri mai bune și anume: „Istoricul treptelor formale, respective metodice, ale învățământului.” „Istoria naturală în școala populară” și „Remunerațiunile și pedepsele în școală!”

Bibliografie. A apărut „Foia pedagogică,” cu următorul cuprins: Disciplina, cu devotamentul și iubirea în serviciul educațiunii (Urmare și fine), de Ioan Darius. — Modele de lecțiuni: Aerul, elasticitatea lui, de C. Gr. — Informațiuni: Instrucțiune cu privire la cuincuenali. — De ale reuniunilor învățătorești. — Mulțămii. — Felurimj.

A apărut nrul 27 din „Floare Albastră” cu următorul sumar:

Pandurul, C. Sandu. Cântec bohem (poesie, St. O. Iosif. Din Corsica, I. Duscian

Cântecul isvorului (poesie). Stn-Petreanu Note din țeară, S. Voinea. Glas de corn (poesie), D. Nanu. Funcționari... (schită. Safré's ochii tēi (din Heine). I. Neamțu. O carte nouă, Marie Rz. Rubrică veselă Lumpatius. Criminalitate și socialism, Alfred Fouillée Crochiuri din țeară, Snoave Ecouri literare și artistice. etc. etc.

Carte de bucate

A apărut în „Biblioteca noastră”

Poftă bună!

Carte de bucate de Zotti Hodoș Atragem atențiunea cetitorilor asupra acestei cărți, care conține sub 420 de numere, peste 600 de rețete și anume cele mai bune rețete din bucătăria practică și moderna. Această carte să poate întrebuița în ori-ce gospodărie românească. Partea cuprinde atât rețetele bucatelor celor mai simple cât și rețete de bucate mai complicate; și adică: Supe, Ciorbe, arsiete postate, rosoluri, aspiciuri galantine, fripturi naționale și franțuzești, torte, parfouri înghețate, ceaiuri, licheruri etc. etc.

Prețul 70 cr. plus porto 5 cr. se afla de vânzare la Dna Zotti Hodoș. Caransebeș.

„Revista ilustrată”, în nrul 1 din anul al doilea are următorul bogat sumar:

După legea cea mai înaltă. O istorie de C. E. Franzos, Cântec. Poesie de G. Coșbuc. Ornatele (Odajdele) preoților idolatri. Tipuri de S. P.

Simonu. Când te vād. Poesie de Nițu Din propria ei putere. Novelă de G. Simu.

„Taina celor 12 Vineri mari de peste an și rugăciune pentru vremuri grele” este titlul unei broșuri, ce a apărut la institutul tip. „Minerva” din Orăștie, edată de d-nii: Iosif Tăbăcariu și Ilie Turdășan.

Prețul 10 cr. Doritorii a o avea, să grăbească cu procurarea.

A apărut „Aritmetica generală și specială” de Teodor Ceontea prof. preparandial. Aritmetica menită preparandiilor (școalelor normale), școalelor comerciale și medii, cum și al tuturor privaților, costă 2 fl.

Cartea plugarilor de Ioan Georgescu costă 25 cr.

Cea dintăiu se poate procura dela Tipografia Diecesană, din Arad, cea de a doua dela Tipografia „Aurora” din Gherla.

A apărut „LITURGIA sfântului Iovă Crisostom” de Nicolae Ștef, inv. în Arad, ediția II. pentru cor mixt, cu mai multe priceșne, irmoase, și un adaus de cântec naționale. — Prețul unui exempl. 4 fl pentru preparanzj 2 fl 50 cr. plus 10 cr. porto postal, ear' legat cu firme 50 cr. mai mult; se află de vânzare la administrația „Tr. Pop”.

„CONCORDIA”

Societate comercială pe acții,
Sibiu. 336 12—1

pune în vânzare

UN VIN EXCELENT

garantat curat, cu prețul de
40 cr. Litru!!

Se potrivește admirabil cu ape minerale!

Trei tineri români

doi învățacei și un sodal, care posed și limba maghiară și germână se primesc momentan în prăvălia mixtă a subscrisului.

Dintre învățacei vor fi preferiți cei cu 1—2 clase gimnasiale.

Zam, (vomitatul Hunedoarei.

ALEXANDRU PETROVICIU,
comerciant.

338 3—1

Imprumuturi ieftine pe amortisație

Recomand în atențiunea on. proprietari de pământ și proprietari de case în Arad-centru, că prin mijlocirea mea pot obține până la cele mai mari sume și pe lângă condițiuni foarte favorabile

imprumuturi ieftine amortisaționale cu amortisație de 15—50 ani.

Nu comput înainte nici un fel de remunerație, convertesc datorii vech, de asemenea la dorință anticipez de la mine cheltuelile de intabulare.

Provocându-mă la faptul, că de mai mulți ani la foarte numeroși inși i-am împlinit spre cea mai mare mulțumire a lor trebuințele de împrumuturi, rog cu toată stima pe on. domni proprietari de pământ și proprietari de case, ca în propriul lor interes cu deplină încredere să se adreseze mie cu afacerile lor de împrumuturi.

Imprumuturile sunt pe camete de **4/0 4¹/₂ și 5/0**
pe lângă amortisare corespunzătoare din capital

Institut de împrumut pe imobile și moșii 220 34—56

Szücs F. Vilmos

ARAD F⁶-ut Nr. 5, vis-à-vis cu moara Széchenyi.

Cumpărați și cetiți!

„Din vremuri apuse”

amintiri din vremurile eroice ale vieții noastre naționale

Je

Iudita Secula născută Truța.

Prețul 1 coroană.

Se poate comanda prin Administrațiunea ziarului
„Tribuna Poporului”